

վասն Ձեր. ասեն թէ Մովսէս կաթուղիկոսն միաբան ընդ Ֆռանկաց ուխտս եւ դաշինս եղեալ ընդ նոսա, եւ բազում թուղթս միաբանութեան յուղարկեալ առ նոսա վասն միաբանութեանն ընդ Հռովմայ Եկեղեցւոյն եւ ընդ ունեւոյ զԺողովն Քաղկեդոնի: Եւ մեր լսելով զայս՝ առաւել սուղ եւ տրտմութիւն լինի մեզ եւ ցաւք ի վերայ ցաւոց եւ վիշտք ի վերայ վշտաց, մինչ զի լաւ համարեալ ինձ զմեռանիլն քան թէ կենդանի մնալ եւ զայսպիսի աղէտալից բանս լսել: ... Զոր քաւ լիցի եւ մի արասցէ զայս Տէր, որ ոչ վայել է քոյին խոհեմութեանդ. զի մի սուտ լիցի պարծանք մեր որ վասն ձեր. եւ մի ուրախ լիցի ի վերայ մեր որ ի սեզրանէ թշնամի բնութեանս. նա որ զատոյց եւ հեռացոյց զհերձուածողսն ի ճշմարիտ եւ յուղղափառ հաւատոյս եւ ուրախ եղեւ ի վերայ նոցա»:

Թէ ի՛նչ պատասխանեց Մովսէս այս նամակին, յայտնի չէ: Բայց կ'ենթադրեմ թէ այս հարցին կը հայէր Յովհաննէս Մովսիսեան, այն է Յովհ. Անկիւրացւոյ, Վենետաց դեսպանին թարգմանի գրուածքը, որ կը պահուի Ս. Ժողովոյն Դիւանին մէջ³. «Պատասխանի որ տայ Ֆռանկ Յոհան Թլմաճն (իմա՛ Թէրճիմանն, խալ. «risposto che dà Gio. Molino interprete») Կեսարացի Գրիգոր վար-

³ Prop. Lettere di lingua straniera dall'anno 1622, vol 180, f. 139—143.